மேன்மதி கோவை தமிழ் மன்றம்

சர்வதேச ஆக்கப்பூர்வமான ஆய்விதழ்

MENMATHI KOVAI TAMIL MANDARM

INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS

Double-Blind Peer-Reviewed | Open Access

E-ISSN: 3049-3676 (ONLINE)

Bimonthly | Online Publication | Tamil Language

Published: 23.10.2026

Volume 10 | Issue 10 | September – October 2026

The Lifestyle of Living Beings as Depicted by Valluvar

Dr. M. Athiththachozhan

Assistant Professor, Department of Science and Humanities,

Dhaanish iTech, Coimbatore -05. athiththachozhan@gmail.com,

Contact No: 76397 81632.

Abstract

The article examines how organisms such as animals, birds and reptiles, in Tirukkural, have been dealt with as deep symbols that reveal human psychological, political tactics, moral and social commentary. This article deals extensively with various natural indicators such as elephant techniques, deer

normal rhythm, casual retreat of rams, noses of the cobra, lack of faith of the horse and breach of peacock. The article also considers animal markings that are sensitive to the external world and the nature of animals and that act as a moral tool that triumphs over the time when man's internal and external.

வள்ளுவர் காட்டும் உயிரினங்களின் வாழ்வியல்

முனைவர் ம.ஆதித்தசோழன்

உதவிப்பேராசிரியர், அறிவியல் மற்றும் மனிதநேயத்துறை,

தானிஷ் ஐடெக், கோயம்புத்தூர் -05, athiththachozhan@gmail.com,

அழைப்பு: 76397 81632.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

திருக்குறளில் விலங்குகள், பறவைகள் மற்றும் ஊர்வன போன்ற உயிரினங்கள் வெறும் வர்ணனைப் பொருளாக மட்டுமல்லாமல், மனித உளவியல், அரசியல் தந்திரங்கள், அறநெறிகள் மற்றும் சமூக விமரிசனங்களை வெளிப்படுத்தும் ஆழமான குறியீடுகளாக எவ்வாறு கையாளப்பட்டுள்ளன என்பதை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. யானையின் உத்திகள், மானின் இயல்பான நாணம், ஆட்டுக்கடாவின் தற்காலிகப் பின்வாங்கல், நாகத்தின் மூச்சொலி, குதிரையின் விசுவாசமின்மை, மயிலிறகின் எல்லை மீறல் போன்ற பல்வேறு இயற்கைக் குறியீடுகளை வள்ளுவர் மனித நடத்தைகளுடன் எவ்விதம் பொருத்திப் பார்ப்பது என்பதை இக்கட்டுரை விரிவாக அலசுகிறது. புற உலகையும் விலங்குகளின் இயல்புகளையும் நுண்ணிதாக அவதானிக்கும் விலங்குசார் குறியீடுகள் மனிதனின் அகத்தையும் புறத்தையும் செப்பனிடும் காலத்தை வென்ற அறநெறிக் கருவிகளாகத் திகழ்கின்றன என்பதையும் இக்கட்டுரையில் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

முன்னுரை

மனிதர்களுக்குப் பல்வேறு வகையில் பயன்படக்கூடிய சிறந்த அறிவுரைகளும் வாழ்வியல் நெறிகளும் திருக்குறளில் பொதிந்து கிடைக்கின்றன. அக்கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மனிதனின் தனிநபர் வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதோடு, மனிதன் எவ்வாறு வாழ வேண்டும், எவ்வாறு வாழக் கூடாது என்பதை அறக் கருத்துக்களின் வழியே வள்ளுவர் ஆழமாக வலியுறுத்துகிறார். அறம்சார் வாழ்வினைச் செம்மைப்படுத்தவும், ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் ஒழுக்க உணர்வை ஊட்டித் தனிமனிதனையும் சமூகத்தையும் மனித குலத்தையும் உயர்த்துவதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. சங்க காலத் தமிழர்களின் வாழ்வியலோடு இயைந்த இயற்கைப் புரிதலின் வெளிப்பாடாக விளங்கும் இத்திருக்குறள் சிந்தனைகள், மனிதனுக்கும் பிற உயிரினங்களுக்கும் இடையிலான பிணைப்பை மிகவலியுறுத்துகின்றன. இதனடிப்படையில், பழந்தமிழ் இலக்கியப் பார்வையில் விலங்குகள், ஊர்வன மற்றும் பறப்பன குறித்த விளக்கங்களும், அவற்றின் பண்பாட்டியல் தாக்கங்களும் இக்கட்டுரையில் விரிவாக ஆராயப்படவுள்ளன.

விலங்குகள்

விலங்குகள் என்பவை பல்கல உயிரணுக்களையும், மெய்க்கருவுயிரி அமைப்பையும் கொண்ட அனிமாலியா பேரினத்தைச் சார்ந்த பெரும் பிரிவாகும்; சில விதிவிலக்குகளைத் தவிர்த்து அநேகமான “விலங்குகள் கரிமச் சேர்மங்களை உட்கொள்பவையாகவும், ஆக்சிஜனை சுவாசிப்பவையாகவும், தன்னிச்சையாக இயங்கக் கூடியவையாகவும், பாலினப்பெருக்கம் செய்பவையாகவும் விளங்குகின்றன. அந்த வகையில், அற இலக்கியங்களில் ஒன்றான திருக்குறளில் விலங்கு இனங்களின் இயல்புகள் மனித

வாழ்வியலோடும் அறக்கோட்பாடுகளோடும் எவ்வாறு இணைக்கப்பட்டுள்ளன என்பது ஆழ்ந்து நோக்கத்தக்கது."[1] குறிப்பாக, திருக்குறளில் யானை என்னும் சொல் மூன்று இடங்களிலும், களிறு என்னும் சொல் இரண்டு இடங்களிலும் பயின்று வந்துள்ளன. மேலும் கவரிமான், மான், சிங்கம், பசு, எருது, புலியின் தோல் மற்றும் ஆட்டுக்கடா போன்ற விலங்குகள் குறித்தும் ஆங்காங்கே கருத்துக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. மனிதனின் ஆற்றல், வீரம், அடக்கம் மற்றும் தலைமைப் பண்புகளுக்கு உவமையாகக் கூறப்படும் இத்தகைய விலங்கினங்களின் சிறப்பியல்புகள் மற்றும் அவற்றின் பண்பாட்டியல் குறியீடுகள் எவை என்பது குறித்து இக்கட்டுரையின் வழி விரிவாக ஆராயப்படவுள்ளது.

**"கால்ஆழ் களரில் நரிஅடும் கண்அஞ்சா
வேல்ஆள் முகந்த களிறு"** [2]

பாகனுக்கு அடங்காத சினம் கொண்டு, தன்னை எதிர்த்துப் போர் செய்த வீரனைத் தன் வலிய தந்தத்தால் தாக்கித் தூக்கிய அந்த ஆண்யானையின் மாபெரும் வலிமையைக் கண்டு உலகம் வியந்தாலும், அதே யானையின் கால் சேற்றில் சிக்கிக் கொள்ளுமானால், அதை எதிர்த்து வெல்ல முடியாத சிறிய நரிகள் கூட எளிதாக அதைக் கொன்றுவிடும். அதாவது, எவ்வளவு பெரிய வலிமையும் அதிகாரமும் படைத்தவராக இருந்தாலும், காலம் அல்லது சூழ்நிலை அவர்களுக்கு எதிராகத் திரும்பும்போது சிறியவர்களாலும் எளிதில் வீழ்த்தப்படலாம் என்ற ஆழமான வாழ்வியல் உண்மையை இந்நிகழ்வு உணர்த்துகிறது.

**"சிதைவிடத்து ஒல்கார் உரவோர் புதைஅம்பின்
பட்டுப்பாடு ஊன்றும் களிறு"**[3]

உடல் முழுவதும் அம்புகள் புதைந்து கடுமையான புண்களைப் பெற்ற போதிலும், ஒருபோதும் தன் வீரமும் பெருமையும் தளராமல்

களத்தில் உறுதியோடு நிற்கும் யானையைப் போல, உண்மையான ஊக்கமுடையவர்கள் தமக்கு எத்தகைய இன்னல்களும் சோதனைகளும் வந்தபோதிலும் சற்றும் தன்னம்பிக்கையை இழக்காமல் விடாமுயற்சியுடன் தமக்குரிய பெருமையையும் லட்சியத்தையும் நிலைநிறுத்துவார்கள் என்ற உன்னதமான உளவியல் உண்மையைத் திருவள்ளுவர் ஆழமாக வலியுறுத்துகிறார்;.

“பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும் யானை
வெரூஉம் புலிதாக் குறின்”[4]

மிகப்பெரிய உடலமைப்பையும் கூர்மையான கொம்புகளையும் கொண்டு கம்பீரமாகத் தோற்றமளிக்கும் யானையானது, தன்னைத் தாக்கவரும் சிறிய புலியைக் கண்டு அஞ்சி நடுங்குவது போல, புறத்தோற்றத்தில் எவ்வளவு பெரியவர்களாகவும் பலம் வாய்ந்தவர்களாகவும் காணப்பட்டாலும் அவர்களின் அகத்தே ஊக்கமும் மனவுறுதியும் இல்லாவிட்டால் பயனில்லை என்ற உண்மையைத் திருவள்ளுவர் ஆழமாக விளக்குகிறார்.

“வினையான் வினைஆக்கிக் கோடல் நனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று”[5]

மதம் பிடித்த ஆண்யானையின் உதவியைக் கொண்டு மற்றொரு காட்டு யானையைப் பிடித்து வளைத்துப் பிடிப்பதைப் போன்ற சாதுரியமான செயலாகும் என்று திருவள்ளுவர் குறிப்பிடுகிறார். அதாவது, ஒரு குறிக்கோளை அடைய முயற்சிக்கும் போது அதனோடு தொடர்புடைய மற்றொன்றையும் சாதித்துக் கொள்ளும் அறிவுத்திறனும் செயல்திறனும் ஒரு தலைவனுக்கு இருக்க வேண்டும் என்ற ஆழமான அரசியல் மற்றும் நிர்வாக நெறியை இவ்வற்றின் மூலமாக வள்ளுவர் மிகச் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கிறார்.

“குன்றிஏறி யானைப்போர் கண்டுஅற்றால் தன்கைத்துஒன்று

உண்டாகச் செய்வான் வினை”[6]

தன் கையில் உள்ள சொந்தப் பொருளைக் கொண்டு ஒரு தொழிலைத் தொடங்குவது எத்தகைய உறுதியையும் எளிமையையும் தருமோ, அதுபோல யானைகள் ஒன்றோடொன்று மோதிப் போரிடும் பயங்கரமான காட்சியை ஆபத்து எதுவும் இல்லாமல் ஒரு பாதுகாப்பான குன்றின் மீது ஏறி நின்று பார்ப்பதைப் போன்றது உலகியல் காரியங்களைச் செய்வதும், ஆபத்துக்களில் இருந்து விலகி நின்று மதிநுட்பத்துடன் செயல்படுவது அழகு என்று திருவள்ளுவர் கூறுகிறார்.

“மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்
உயிர்நீப்பர் மானம் வரின்”[7]

தன் உடம்பில் உள்ள ஒரு உரோமம் கூட நீக்கப்பட்டால் உயிர் வாழாது என்று சொல்லப்படும் கவரிமானைப் போல, தமக்கு என்று உள்ள மானமும் சுயமரியாதையும் அழிய நேர்ந்தால் உயர்ந்த சான்றோர்கள் தமது உயிரையே உடனே விட்டுவிடுவார்கள் என்று திருவள்ளுவர் கவரிமானின் உன்னதமான பண்பை உவமைப்படுத்தி ஆழமாக விளக்குகிறார்; அதாவது, மானம் இல்லாமல் உயிர் வாழ்வதை விட மானத்துடன் மரிப்பதே மேலானது என்ற உயர்ந்த அறக்கோட்பாட்டையும், தன் கௌரவத்திற்குக் களங்கம் நேரும் போது தன் உயிரையும் துச்சமாக மதித்து வாழும் மானமிக்க மனிதர்களின் உயர் குணத்தையும் இவ்வுவமை வாயிலாக வள்ளுவம் உலகிற்குப் பாடம் புகட்டுகிறது.

“பிணைஏர் மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்கு
அணியெவனோ ஏதில தந்து”[8]

பெண்மானைப் போன்ற இளமை துள்ளும் பார்வையையும், இயல்பான நாணத்தையும் தமக்கு உரிய இயற்கையான அணிகலன்களாகக் கொண்டுள்ள பேரழகிக்கு வேறு எந்தச்

செயற்கையான ஆபரணங்களும் அணிகலன்களும் எதற்குத் தேவைப்படுகிறது என்று திருவள்ளுவர் அப்பெண்ணின் இயற்கையான மெருகு குறையாத அழகுணர்ச்சியைக் கவித்துவமாகப் போற்றுகிறார். அதாவது, செயற்கையான அழகூட்டும் பொருட்களுக்கு அப்பாற்பட்டு, பெண்ணின் இயல்பான நாணமும் நேர்மையான பார்வைகளுமே அவளுக்குச் மிகச் சிறந்த அணிகலன்களாகத் திகழ்கின்றன.

**"புகழ்புரிந்த இல்இலோர்க்கு இல்லை இகழ்வார்முன்
ஏறுபோல் பீடு நடை"** [9]

புகழுக்குரிய நற்பண்புகளும் இல்வாழ்க்கையும் அமையப்பெறாதவர்கள், சமுதாயத்தில் தம்மைப் பழித்துப் பேசுவோர் முன்பு தலைநிமிர்ந்து கம்பீரமாக நடக்க முடியாமல், அவமானத்தாலும் குற்றவுணர்ச்சியாலும் தலைகுனிந்து போய் நிற்பார்கள் என்று திருவள்ளுவர் இல்வாழ்க்கையின் சிறப்பையும் புகழின் தேவையையும் மிக ஆழமாக விளக்குகிறார்.

**"படைகுடி கூழ்அமைச்சு நட்புஅரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு"** [10]

ஆற்றல்மிகு படையும், அறிவார்ந்த குடிமக்களும், குறையாத வளமும், குற்றமற்ற அமைச்சும், எக்காலத்திலும் முறிபடாத உறுதியான நட்பும், பகைவர்கள் மோதி அழித்தாலும் தகர்க்க முடியாத வலிமையான அரணும் ஆகிய இந்த ஆறு சிறப்புகளையும் முழுமையாகப் பெற்ற நாடே, மற்ற அனைத்து அரசுகளுக்கும் நடுவே ஆண் சிங்கம் போலத் தலைநிமிர்ந்து கம்பீரமாக விளங்கும் சிறந்த நாடாகும் என்று திருவள்ளுவர் ஒரு நாட்டின் முழுமையான கட்டமைப்புக்கும் ஆளுமைக்கும் இலக்கணம் வகுத்துக் கூறுகிறார்.

**"அமரகத்து ஆற்றறுக்கும் கல்லாமா அன்னார்
தமரின் தனிமை தலை"** [11]

போர்க்களத்தில் ஆபத்து வரும் போது எதிரிகளை எதிர்த்து நிற்காமல் தன் மீது ஏறி அமர்ந்தவனைத் கீழே தள்ளிவிட்டுத் தப்பித்து ஓடிப்போகும் கோழையான குதிரையைப் போன்றவர்களின் நம்பிக்கையற்ற நட்பைப் பெறுவதைக் காட்டிலும், அத்தகைய நட்பே இல்லாமல் தனித்து வாழ்வது எவ்வளவோ மேலானது மற்றும் சிறப்புடையதாகும் என்று திருவள்ளுவர் தீயவர்களின் நட்பின் தன்மையை மிகக் கடுமையாகச் சாடி விளக்குகிறார்.

“ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்கும் பேரும் தகைத்து”[12]

கொடுமைகளைக் கண்டும்கூடச் சகிப்புத்தன்மையோடும் பொறுமையோடும் உறுதி படைத்தவர்கள் அமைதியாக இருப்பது அவர்களின் அச்சத்தினால் ஏற்பட்ட பலவீனமன்று மாறாக, மோதும்போது பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக ஆட்டுக்கடா ஒன்று தனது பகையைத் தாக்குவதற்கு முன்னால் தன் கால்களைப் பின்னுக்கு வாங்குவதைப் போன்ற ஒரு தந்திரமான மற்றும் வலிமையான முன் தயாரிப்பாகும் என்று திருவள்ளுவர் விளக்குகிறார்;. அதாவது, புத்திசாலிகள் உடனடியாகக் கோபப்பட்டுத் தோற்பதைவிட, சரியான தருணத்திற்காகப் பொறுத்திருந்து எதிரியை வீழ்த்துவதற்காகத் தற்காலிகமாகப் பின்வாங்கி அடங்கி இருப்பதன் ஆழமான அரசியல் மற்றும் வாழ்வியல் தந்திரத்தை இக்குறள் வாயிலாக வள்ளுவர் மிகச் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கிறார்.

“விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநூல்
கற்றாரோடு ஏனை யவர்”[13]

மனிதனுக்கும் விலங்குகளுக்கும் இடையே எத்தகைய அடிப்படை வேறுபாடு உள்ளதோ, அதே போன்ற மாபெரும் வேறுபாடு கல்வி பயின்று அறிவு நூல்களைக் கற்றவர்களுக்கும், அவற்றை எப்போதுமே படிக்காத அறியாமையில் உள்ளவர்களுக்கும் இடையே தெளிவாக நிலவுகிறது

என்று திருவள்ளுவர் கல்விச் சிறப்பையும் கல்வியற்றதின் இழிவையும் ஆழமாக ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறார்.

“மடுத்தவாய் எல்லாம் பகடுஅன்னான் உற்ற
இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து”[14]

கரடுமுரடான மற்றும் சேறும் சகதியுமான கடினமான பாதையில் தனது பெருஞ்சுமையைச் சுமந்துகொண்டு எருது எவ்வாறு சோர்வின்றி விடாமுயற்சியுடன் முன்னேறிச் செல்கிறதோ, அதுபோல வாழ்க்கையில் எத்தகைய துன்பங்களும் இடர்பாடுகளும் வந்தபோதிலும் மனம் தளராமல் தன்னம்பிக்கையுடன் விடாமுயற்சியுடன் செயல்பட்டால் எல்லாத் துயரங்களுக்கும் ஒருநாள் முடிவு ஏற்பட்டு நிச்சயம் மாபெரும் வெற்றி கிட்டும் என்ற உன்னதமான வாழ்வியல் தத்துவத்தைத் திருவள்ளுவர் ஆழமாக வலியுறுத்துகிறார்.

“வலிஇல் நிலைமையான் வல்உருவம் பெற்றம்
புலியின்தோல் போர்த்துமேய்ந்து அற்று”[15]

மனதை அடக்கும் உள்வலிமையும் பக்குவமும் இல்லாதவன் மேற்கொண்ட கடுமையான தவக்கோலமானது, வேறு ஒன்றும் இல்லை கொடூரமான புலியின் தோலைப் போர்த்திக் கொண்டு ஒரு பசு பயிரை மேய்வதைப் போன்ற ஒரு ஏமாற்றுச் செயலாகும் என்று திருவள்ளுவர் ஆழமாக எச்சரிக்கிறார்.

“ஆவிற்கு நீர்என்று இரப்பினும் நாவிற்கு
இரவின் இளிவந்தது இல்” [16]

தாகத்தால் தவித்து நிற்கும் வாயில்லாப் பசுவுக்காகத் தண்ணீர் வேண்டுமென்று அடுத்தவர்களிடம் சென்று இரந்து கேட்பது அவசியமான நற்காரியமாகத் தோன்றினாலும், அப்படிப் பிறரிடம் கையேந்தி இரந்து நிற்கும் நிலை அந்த நாவுக்கு ஏற்படுவதை விட

இழிவானது வேறு ஒன்றுமில்லை என்று திருவள்ளுவர் இரத்தலின் இழிவை மிகக் கடுமையாக விளக்குகிறார்.

ஊர்வன

பாம்புகள் என்பது ஊர்வன வகையைச் சார்ந்த ஒரு உயிரினமாகும். இவை "ஒ.ஃபீடியா என்ற வகுப்பையும் சேர்ந்தவைகளாகும். இது முதுகெலும்புள்ள நீளமான உடல் வாகு கொண்டது. எனினும் தன் உடலால் நிலத்தை உந்தி வேகமாக நகரவல்லவை. சில பாம்புகள் நீரிலும் நன்றாக நீந்தக்கூடியவை. வெப்ப மண்டலப் பகுதிகளில்; சில பாம்புகள் நச்சுத்தன்மை உள்;ளவையாகவும் சில பாம்புகள் நச்சுத்தன்மை அற்றவைகளாகவும் காணப்படுகிறது. உலகில் பாம்புகள் 3,600 இனங்கள் உள்ளன. அவற்றில் சுமார் 600 இனங்கள் நச்சுப் பாம்புகள் ஆகும்."[17] இதில் நாகம் என்ற சொல் ஒரு இடத்திலும் பாம்பு என்ற சொல் இரண்டு இடங்களிலும் பயின்று வந்துள்ளது. அவற்றைப் பற்றி பின்வருமாறு விவரிக்கலாம்.

"ஒலித்தக்கால் என்னாம் உவரி எலிப்பகை
நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும்"[18]

பல நூறு எலிகள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு கடலையே முழுங்கிவிட்டு, அதன் மூலம் கிடைத்த பகையைப் பெரிதாகக் கக்கினாலும், தன் படத்தின் நடுவிலிருந்து மூச்சுவிடும் கொடிய நாகத்தின் மூச்சொலிக்கு முன்பு அந்த எலிகளால் சிறிதும் தாக்குப்பிடித்து நிற்க முடியுமா? ஒருபோதும் முடியாது. அதுபோலத்தான், ஆற்றல் மிக்க வீரன் ஒருவன் சினம் கொண்டு வெகுண்டு எழுந்தால், எதிரே நிற்கும் கோழைகளும் வீணர்களும் அவனது கோபத் தீக்கு முன் நிற்க முடியாமல் நிலைகுலைந்து வீழ்ந்துபடுவார்கள் என்று திருவள்ளுவர்,

"உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருள்
பாம்போடு உடன்உறைந்து அற்று"[19]

உள்ளத்தால் ஒருபோதும் ஒன்றுபடாமல் வேறுபட்ட எண்ணங்களுடன் உள்ளவர்கள் ஒரே வீட்டில் கூடி வாழ்வது என்பது, எவ்விதப் பாதுகாப்பும் இல்லாத ஒரு சிறிய குடிலுக்குள் கொடிய நச்சுப்பாம்புடன் சேர்ந்து வாழ்வதைப் போன்றது அந்த நிலை ஒவ்வொரு நொடியும் மரண பயத்தையும் மன அழுத்தத்தையும் தருவதாகும் என்று திருவள்ளுவர் மனித உறவுகளின் உண்மைத் தன்மையை மிகச் கூர்மையாக விளக்குகிறா◌ா◌்,

“கண்டது மன்னும் ஒருநாள் அலர்மன்னும்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று”[20]

காதலர்கள் இருவரும் ரகசியமாகச் சந்தித்துக்கொண்டது வெறும் ஒரே ஒரு நாள்தான் என்றாலும், சந்திரனைப் பாம்பு விழுங்குவதாகக் கிராமங்களில் கற்பனையாகக் கூறப்படும் சந்திர கிரகணக் காட்சி வானில் எப்படிக் கண நேரத்தில் ஊர் முழுவதும் பரவிப் பேசப்படுமோ, அதைப் போல இவர்களது சந்திப்பும் ஊர் முழுக்கப் பெரிதாகப் பரவி அனைவரும் அறியும் செய்தியாக மாறிவிட்டது என்று திருவள்ளுவர் இயற்கையின் உவமையை மனிதர்களின் சமூக உறவுகளோடு அழகாகப் பொருத்தி விளக்குகிறார். அதாவது, ரகசியமாக எங்கு செய்திகளை மறைக்க முயன்றாலும், சமூகத்தின் கண்கள் எத்தகைய கூர்மையானவை என்பதையும், மறைக்கப்படும் உண்மைகள் ஒரு சந்திர கிரகணத்தைப் போல மிக விரைவாக வெளிச்சத்திற்கு வந்துவிடும் என்ற நுட்பமான சமூகவியல் உண்மையை இக்குறள் வாயிலாக வள்ளுவர் வியப்புடன் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

பறவை

பறவைகள் முதுகெலும்புடைய இளஞ்சூட்டுக் குருதியுடைய இறகுகளையுடைய முட்டையிட்டு இனப்பெருகும் விலங்குகளைக் குறிக்கும். “பறவைகள் இருகால்கள் உள்ள தன் உடல்வெப்பம் காக்கும்

முதுகெலும்புள்ள புள் என்றும் குரீஇ என்றும் சிறபித்துக் கூறும் வகைகளைச் சேர்ந்த, முட்டையிடும் விலங்குகள் ஆகும். முன்னங்கால்கள் அல்லது கைகள் போல் முன் உறுப்புகளாய் இறகுகளால் ஆன சிறகுகள் இருந்தாலும், பறப்பதற்குத் துணையாக காற்றறைகள் கொண்ட இலேசான, பொன் எலும்புகள் கொண்டிருப்பதும் பறவைகளின் தனிச் சிறப்பியல்புகளாகும்."[21] மயில், கொக்கு, காக்கா போன்ற பறவைகள் ஒரு இடங்களிலும் பயின்றுவந்துள்ளது. அவற்றைப் பற்றி பின்வருமாறு விவரிக்கலாம்.

**"தவம்மறைந்து அல்லவை செய்தல் புதல்மறைந்து
வேட்டுவன் புள்சிமிழ்த்து அற்று"[22]**

புதருக்குள்ளே மறைந்து கொண்டு அப்பாவிகளான பறவைகளைக் கண்ணி வைத்து வஞ்சகமாகப் பிடிக்கும் வேடனின் செயலுக்கும், வெளியே தூய தவக்கோலத்தில் முனிவர் போல வேடமிட்டுக் கொண்டு உள்ளுக்குள்ளே தகாத தீய செயல்களில் ஈடுபடுபவர்களின் கபட நாடகத்திற்கும் இடையில் எந்தவிதமான வேறுபாடும் இல்லை. இரண்டும் வெளிவேடமும் வஞ்சகமும் நிறைந்த ஒரே தன்மையுடைய தீய செயல்களே ஆகும் என்று திருவள்ளுவர் இருவரின் சூழ்ச்சியையும் ஒரே நேர்கோட்டில் வைத்து மிகக் கடுமையாகச் சாடுகிறார்.

**"பீலிபெய் சாகாடும் அச்சுஇறும் அப்பண்டம்
சால மிகுத்துப் பெயின்"[23]**

மிகவும் மென்மையானதான மயிலிறகுகளை மட்டுமே ஏற்றிச் செல்லும் வண்டியாக இருந்தாலும், அந்த எடையற்ற சிறிய பொருள்களாக இருந்தாலும் கூட, அதன் அளவையும் வண்டியின் தாங்கும் திறனையும் மீறி அளவுக்கு அதிகமாக ஏற்றினால் அந்த வண்டியின் அச்சு முறிந்துவிடும் என்று திருவள்ளுவர் எடையளவையும் எல்லை மீறலின் ஆபத்தையும் மிகத் துல்லியமாக விளக்குகிறார்;

அதாவது, எவ்வளவு வலிமை குறைந்த அல்லது சிறிய காரியமாக இருந்தாலும், அளவுக்கு மீறித் திணிக்கும் போது அது மிகப்பெரிய அழிவையும் தோல்வியையும் ஏற்படுத்திவிடும் என்ற வாழ்வியலின் மிக முக்கியமான சமநிலைத் தத்துவத்தை இவ்வவமை வாயிலாக வள்ளுவர் உலகிற்கு ஆழமாக உணர்த்துகிறார்.

முடிவுரை

இயற்கையின் மடியிலிருந்து உயிரினங்களைப் பருகுவதற்கும், அவற்றின் இயல்புகளை மனித வாழ்வியலின் அறங்களோடு பொருத்திப் பார்ப்பதற்கும் திருவள்ளுவர் கையாண்டுள்ள உவமைகள் வெறும் கவித்துவக் கற்பனைகள் மட்டுமல்ல அவை மானுடச் சமூகத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் கூர்மையான கண்ணாடிகள். யானையின் ஆற்றல் தொடங்கி மயிலிறகின் எல்லை மீறல் வரை, பாம்பின் நச்சுத்தன்மை தொடங்கி நாகத்தின் மூச்சொலி வரை, மானின் இயல்பான நாணம் தொடங்கி ஆட்டுக்கடாவின் தற்காலிகப் பின்வாங்கல் வரை வள்ளுவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ள அனைத்துப் பிராணிகளும் விலங்குகளும் பறவைகளும் மனித மனத்தின் நற்குணங்களையும் தீய எண்ணங்களையும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டும் குறியீடுகளாகத் திகழ்கின்றன. புற உலகத்தைத் துல்லியமாக அவதானிக்கும் ஒரு பெரும் ஞானியால் மட்டுமே விலங்குகளின் நடத்தைகளை மனிதர்களின் அரசியல், நட்பு, வீரம், வஞ்சகம் மற்றும் அறநெறிகளுடன் இவ்வளவு துல்லியமாகப் பிணைக்க முடியும். இந்த வகையில், திருக்குறள் காட்டும் உயிரியல் மற்றும் விலங்குசார் குறியீடுகள் வெறும் இலக்கிய நயத்திற்காக மட்டும் படைக்கப்பட்டவை அல்ல. மாறாக, மனிதன் தன் அக உலகைச் செப்பனிட்டுக்கொண்டு, அறவழியில் நின்று ஒரு சிறந்த சமூதாயத்தைக் கட்டமைப்பதற்கான வாழ்வியல் வழிகாட்டிகளாக விளங்குகின்றன.

சான்றெண் விளக்கம்

1. ஆல்ஃபிரட் மோகன்தாஸ்., டாக்டர், விலங்குகளின் சமுதாய வாழ்க்கை, பக். 22, தமிழ்நாடு பாட நூல் நிறுவனம், சென்னை.
2. இராமலிங்கம் பிள்ளை. வெ. நாமக்கல். திருக்குறள் புது உரை, பா - 500, இன்ப நிலையம், சென்னை.
3. மேலது, பா - 597.
4. மேலது, பா - 599.
5. மேலது, பா - 678.
6. மேலது, பா - 758.
7. மேலது, பா - 969.
8. மேலது, பா - 1088.
9. மேலது, பா - 59.
10. மேலது, பா - 381.
11. மேலது, பா - 814.
12. மேலது, பா - 486.
13. மேலது, பா - 410.
14. மேலது, பா - 624.
15. மேலது, பா - 273.
16. மேலது, பா - 1066.
17. இராசேந்திரன்., டாக்டர்., நம்நாட்டுப் பாம்புகள், பக். 7., ஜெயா வெளியிட்டகம், திருநெல்வேலி.
18. இராமலிங்கம் பிள்ளை. வெ. நாமக்கல். திருக்குறள் புது உரை, பா - 762, இன்ப நிலையம், சென்னை.
19. மேலது, பா - 890.
20. மேலது, பா - 1146.
21. சேது. வே., முதுகுநாணுள்ளவை, பக். 159., தமிழ்நாடு பாட நூல் நிறுவனம், சென்னை.

22. இராமலிங்கம் பிள்ளை. வெ. நாமக்கல். திருக்குறள் புது உரை, பா - 274, இன்ப நிலையம், சென்னை.
23. மேலது, பா - 475.

துணை நூற்பட்டியல்

1.	ஆல்ஃபிரட்மோகன்தாஸ்., டாக்டர்.,	விலங்குகளின் சமுதாய வாழ்க்கை, தமிழ்நாடு பாட நூல் நிறுவனம், சென்னை.
2.	இராமலிங்கம் பிள்ளை. வெ. நாமக்கல்.	திருக்குறள் புது உரை, இன்ப நிலையம், சென்னை.
3.	இராசேந்திரன்., டாக்டர்.,	நம்நாட்டுப் பாம்புகள், பக். 7., ஜெயா வெளியிட்டகம், திருநெல்வேலி.
4.	சேது. வே.,	முதுகுநாணுள்ளவை, தமிழ்நாடு பாட நூல் நிறுவனம், சென்னை.